

Год. I.

Августъ 1892.

Брой V.

Плодове-тъ на Святость.

За да поддържаеме Християнскій животъ, ний трѣбва да привасяме плодове на святость. Външнѣи-тъ и вътрѣшнѣи-тъ животъ трѣбва да съотвѣтствувать. Наше-то поведѣние не трѣбва да опровергава наши-тъ думи. Божии-тъ раби не само сж свободни отъ грѣхъ, но тѣ иматъ плодъ-тъ си въ святость. Хубави-тъ, съгласни-тъ и симметрически характеръ Иисусовъ е тѣхний образецъ и вдъхновение. "Както е Той, тъй сме и ний въ тойзи свѣтъ." "Който казва, че прѣбивава въ Него, трѣбва и самъ да ходи както е Той ходилъ." Тѣзи думи описватъ една голѣма нужда на Църква-та. Когато Христосъ бѣше на свѣтъ-тъ Той правяше възвращане на чудотворни-тъ си дѣла, като силно доказателство за Свое-то Миссийство, и казваше: "Вървайте мя заради сами-тъ дѣла."

Когато Той ся възнесе на небе-то, Той остави Свои-тъ ученици да бждатъ Негови прѣдставители за да покажътъ на свѣтъ-тъ хубость-та и прѣвѣсходство-то на Негова-та Религия. Това живо послание ся чете отъ невъзрождени очи съ най-голѣмо внимание. Повече-то чловѣци не придобиватъ впечатление-то си за Християнство-то отъ Библия-та или отъ изучаване-то животъ-тъ и характеръ-тъ на Сина Божия, но отъ това що сж видѣли за Християнство-то въ поведѣние-то на тѣзи, които исповѣдватъ, че ся послѣдователи Иисусови. Една благочестива майка е направила много хора Християни, чрѣзъ нѣжна-та память за живо-то ѳ посвящение на Искупитель-тъ на свѣтъ-тъ. Ний, всички си силно влияемъ отъ примѣри, примѣри за благочестие съставляватъ голѣма-та пужда на Църква-та въ дневно врѣме. Ний имаме доволно теории, доволно външнѣи исповѣдаване, но нѣмаме доволно практика. Не е достатъчно само да говоримъ за святость-та трѣбва и да ѳ живѣемъ. Свѣтъ-тъ нека, и право има да нека плодове-тъ на святость.

Спасени ли сме отъ грѣхъ, отъ празни думи,

отъ лоши прави, отъ бързи осжждания, отъ свѣтски духъ, отъ себелюбиви желанія и цѣли? Прѣдпочитае ли да си отдаваме почеть единъ на други, или сме всички запати въ едно безумно надварване за най-добри-тъ мѣста? Поддържаеме ли драговолно учреждения-та на Християнство-то чрѣзъ наши-тъ приношения и молитви? Посещаваме ли болни-тъ, помагаме ли на онуждени-тъ, и подигаме ли прѣтеснени-тъ. Имаме ли нѣжно попечение за души!

Прѣдупреждаваме ли нечестиви-тъ, насърчаваме ли обезсърдени-тъ, събуждаме ли нерадиви-тъ и развеселяваме ли срдца-та на всички, които работятъ въ лозие-то Господне? Съчувствуваме ли съ всяко милостиво, справедливо и благородно дѣло между чловѣци-тъ? Въ съобщение ли сме съ Христа въ Негово-то копѣние и ожидание, че свѣтъ-тъ ще стане подножие на лозе-тъ му, и ще ся изпълни съ Негова-та Слава? Знайтъ ли хора-та, че ний сме Християни и съвършено отождествени съ Христово-то дѣло. даже и тогызъ когато тѣ ни ся противятъ, приемивать ни ся и ни гонятъ. Носимъ ли религия-та си въ всички-тъ отношения на животъ-тъ, и въ търговия, и политика и общество-то, на борса-та, на урна-та и въ салонъ-тъ почитаме ли име-то на Бога и Спасителя нашего? Явно ли е, че не сме себелюбиви, сръбродлюбиви, грабители, но блага, смислителни, великодушни, и посвятени съ врѣме-то, таланти-тъ и имотъ-тъ си на блаженнаго Господа нашего? Особенно търпеливи ли сме, като ся стараемъ съ добри дѣла да заглуимъ уста-та на невѣжество-то на безумни чловѣци? Готови ли сме въ всичко да пострадаеме отколкото да въспрѣпятствуваме на Христово-то Евангелие? Постоянно ли търсимъ това, което е горно, дѣто Христосъ стои отдесно на Бога?

Нека испитае себе си за да познаемъ-та ли сме въ вѣра-та. Нека бждемъ доставѣрнии убѣдителни свидѣтели за Иисуса всѣки день въ живота и поведѣние-то си. Нека покажемъ на свѣтъ-тъ прѣвѣсходство-то на това познание и на тази опитность въ Христа.

Ще ся пази Св. Недѣля.

Съ гордостъ казваме на читатели-тъ си че и двѣ-тъ камари на Американскій-тъ конгресъ рѣши-хъ щото на Велико-то Всемирно изложение което ще ся държи въ Шикаго идуща-та година, не ще бѣде отворено въ недѣленъ день. Мислѣше ся испърво, че ако и да Американецъ неупотрѣблява спиртниви пития въ врѣме на яденіе, ако и да ходи на църква въ Св. Недѣля; нъ понеже ще има толкова посѣтителѣ отъ Европа на изложение-то, посѣтителѣ които не почитатъ Св. Недѣля, и чийто храма не ще имъ ся ослати безъ вино на трапеза-та имъ, единъ компрамъ ще се да стане относително тѣзи точки. Ако и да не ще ся позволи на Европейца да посѣти изложение-то въ Св. Недѣля, обаче ще му ся позволи да пие вино въ врѣме на яденіе, въ самото изложение, както е вършилъ у дома си.

Три отлични Американци, Корнилий Ц. Фелтонъ, отъ Харварскій-тъ Юниверситетъ, прѣдъ. Теодоръ Паркеръ и Ж. Г. Холандъ, отличенъ списатель въ християнство-то имъ по Европа и трима-та писа-хъ у дома си, "Дай ми Пюританска-та Св. Недѣля." Въ християнство-то имъ, злини-тъ отъ непа-вѣние-то на Св. Недѣля въ Европа имъ дадохъ такова впечатление щото тѣ жарко изразихъ прѣдпо-читание-то си за Американско-то празнуване на Св. Недѣля.

Карлъ Дикенсъ прочути-тъ списатель казва че въ Швейцарскі-тъ кантони гдѣто строги закони за празнуване-то Св. Недѣля сѣществуватъ сѣ толкова по напѣднали въ културно-то си, морално и религиозно състояние отъ тѣзи въ които таква за-коня сѣ въ нерадение, като че сѣществуватъ една сппорна линия между двѣ дружини хора.

Описание на Исуса Христа.

Слѣдующе-то хубаво описание за Спасителя на-шего, казва ся, че ся намѣрило въ единъ ръкописъ писанъ отъ Луція Лентула, прѣдсѣдатель Иудейски, до Римскій Сенатъ, и заслужа да ся съхранява отъ тѣзи, които сѣ Негови послѣдователи въ сегашно врѣме.

"Има по настоящемъ единъ человекъ въ Иудея сѣ забѣлжителенъ характеръ, чийто име е Исусъ Христъ. Варвари-тъ го почитатъ като про-рокъ, но негові-тъ послѣдователи му ся покланятъ като непосредственно чадъ на безсмъртнаго Бога. Той е надаренъ сѣ такава невидана до сега сила, щото може да повика назадъ мъртви-тъ отъ гробъ-тъ и да исцѣрива всякаква болестъ сѣ една дума или едно допирание. Тѣло-то му е право и изящно устроено, изгледъ-тъ му кроткъ и сдържанъ, Ко-са-та му ся развѣва въ онѣзи прѣкрасни отѣнки, които никакви съединени шарове не могатъ да над-минатъ, и пада въ приятни кждри подъ уша-тъ му,

допиратъ до рамена-та му и ся раздѣля на върхъ-тъ на глава-та му по обичай-тъ на Назорян-тъ. Чело-то му е гладко и широко; бузи-тъ му безъ пятно иматъ хубава червенна; уста-та и носъ-тъ му сѣ раздѣрени сѣ изящна симметрия; брада-та му е гъста и отговаря на шаръ-тъ на коса-та му; тя стига малко по-долу отъ брадичка-та му и ся раздѣля въ срѣда-та като вила; очи-тъ му сѣ голѣми, свѣтли и бистри. Той изобличава сѣ кротость и кани сѣ най-убедителни думи.

"Цѣлий-тъ му изгледъ, било словомъ и дѣломъ, е пзашенъ, сериозенъ, и строго характеристиченъ за едно възвишено сѣщество. Никой не го е вижда-лъ нѣкога да ся смѣе; по цѣлий свѣтъ го видѣ да плаче; и толкова убѣдителни сѣ съзн-тъ му, щото человекъ не може да ся въздържи отъ да не съчувствува сѣ него. Той е скроменъ, умѣренъ мжъ; и какво-то и да излѣзе най-лошъ явление-то той ся вижда да е сѣщество отъ прѣвѣсходна хубость и Божественно съвършенство — което въ всяко отношение надминува человечески-тъ спнове."

Уилямъ Евартъ Гладстонъ.

Великий-тъ Английскій държавникъ Г-нъ Гладстонъ е пакъ привлѣклъ особенно-то внимание на образованіи-тъ свѣтъ чрѣзъ побѣда-та, която при-добилъ въ скорошни-тъ избори на Англия. Заради това считамъ за -нуждно да дадемъ нѣколко кратки бѣлѣжки за живота на този великъ мжъ.

Уилямъ Евартъ Гладстонъ ся родилъ въ Ливерпулъ на 20-й Декемврий 1809 год. На 23-та си годишна възраст той влѣзълъ въ политическия животъ. Когато билъ на 25 години, въ 1834 год. Робертъ Пийлъ го назначилъ Лордъ на съкровище-то и Държавенъ Подъ Секретаръ за Колонии-тъ. Въ 1845 год. той станалъ министръ на колонии-тъ. и отъ тогавъ насамъ не е прѣставалъ да играе най-главна роль въ политически-тъ работи на Англия. Ту на чело на правителство-то ту въ оппозиция, той е развивалъ голѣма дѣятельность и скоро станалъ водителъ на либерална-та партия. Между многочислени-тъ реформи които ся дължатъ нему, или сѣ били защищавани отъ него, сѣ: прѣкръщение-то продаване-то чинове въ войска-та, приемане-то на Еврей-тъ въ парламента, разширени-та право-то за гласоподаване, подобрене-то на церковно-то и земе-делческо-то положение на Ирландия, и по настоя-щемъ борба-та му за Home rule, т. е автономно управление за Ирландия.

Гладстонъ е билъ противникъ на Папство-то, както ся вижда отъ негово-то списание: *Ватиканизмъ-тъ*, Той е ученъ списатель и е списалъ учени списания върху Омара и Данте. И сега *великий-тъ старецъ* на 84-та та си годишна възраст е натоваренъ сѣ съста-вяние-то на ново либерално министерство въ Англия.

Царица Виктория.

Съ удовольствие даваме на читателитѣ си на този брой изрядна-та прилика на Английска-та царица.

На Май 24-ий 1819 г. тя за пръвъ пѣтъ видя този бѣлъ свѣтъ, и затова тя е на седемдесетъ и три годишна възрастъ.

Слѣдъ смъртъ-та на чича ѝ Уилямъ IV, Юлий 19-ий, 1837 год. тя ся вѣцари, и за сега тя е която е царувала за най-дълго врѣме отъ всичкитѣ владѣтели въ свѣтъ-тъ, и ако би да царува за двѣ години повече, тя ще е най-дълго царствующъ Английски владѣтель, отъ всички-тъ нейни славни прѣдшественници.

Казано че слънце-то никога не засѣда на владѣния-та ѝ. Най-големий-тъ градъ въ свѣта е столица-та ѝ.

Тя ся ожени за единъ отъ нея избралъ князь Албертъ Саксъ Кабурексий-Гота, на 10-й Февр. 1840 г. Тѣ ся имали деветъ дѣца, петъ синове и четири дѣщери. Князь Албертъ умрѣ въ Декемр., 1861 година.

Добрѣ познато е, че напослѣдъкъ Англия-та е старала да осигори свободата и независимостъ-та Българска. Лордъ Саулзбери наскоро нарече слѣдующето похвално слово върху Българско-то дѣло: "Българскій-тъ напрѣдъкъ въ цивилизация-та, и въ всичкитѣ елементи, които уакчаватъ единъ народъ, е чуденъ. Ако и да не трѣбва да забравимъ ролата, които управляющитѣ ся играли, ако и да не можемъ имъ отъда похвала, която принадлежи на висока степенъ дипломация и благородна, смѣла, постоянна привязаностъ къмъ длъжностъ, нѣ при все това нѣщо-то което привлича наше-то почитание къмъ нея, е държава обноската и характеръ-тъ на народа. България, така да кажемъ, е прѣскочила прѣзъ всичкитѣ първоначални стѣни на народний-тъ си животъ, чрѣзъ които по-малко благоприятствующи народи ся принудени да прѣминатъ. Тя е искочила вътъ свѣтъ-тъ напълно въоръжена съ нѣщо-то зна-

ние, опитностъ, и благоразумие които само отъ дълъгъ народенъ животъ и кърпера произтичатъ; и слѣствие-то е че въ България-тъ, въ характеръ-тъ който тѣ ся показали, както и въ управители които тѣ ся приготвили за себе си ние виждаме най-великата-та гаранция и безопасностъ за най-добро-то рѣшенне на Источний-тъ Въпросъ, въ единъ начинъ който ще осмъществи надѣждитѣ на тѣзи които оцѣпяватъ човѣческо-то блаженство, цивилизация и напрѣдъкъ."

Ние неочакваме че пово-то правителство въ Англия ще промѣни отношението ся къмъ България.

България има право да ся гордѣе, понеже тя е добила довѣрието и почитъ-та на четиритѣ велики правителства въ свѣтъ-тъ, Англия, Германия, Австрия, и ние можемъ приложити п Америка.

Намъ е заповѣдано да ся молимъ за Царице и за всички които ся на властъ. Соломонъ казва; когато праведнитѣ владѣятъ люде-тъ ся радватъ. До една голѣма стѣпенъ благодѣйствието на единъ народъ зависи отъ владѣтели-тъ му.

Единъ царъ отъ голѣма способностъ може да продължи дни-тъ си и да царува съ външно великолѣние, но ако е човѣкъ отъ лошъ характеръ, той събне ще погуби себе си или народъ-тъ си.

Когато ся казало една нощъ на Английска-та княгиня, че нейния чича Царъ-тъ е умрѣлъ и че ти е вече Царица, тя извѣднѣкъ искаше нейния духовецъ съвѣтникъ да ся моли за нея; Не можемъ ли казвами, че *слѣдователно* нейно-то владение е било прочуто за дълго-то усѣиванне на народъ-тъ и за неоклатимостъ-та на прѣстолъ-тъ?

Добрий-тъ човѣкъ — било царъ, било селѣнинъ, е благословение на свѣтъ-тъ.

**Седмогодишниятъ Библейски Гладъ
споредъ единъ новъ Египетски
надписъ.**

Слѣдующий-тъ интересенъ членъ подъ горното заглавие прѣвеждаме отъ Италианскій релigióнецъ вѣстникъ *Евангелиста*:

Едно дълго и учено списание подъ горното заглавие обнародвано отъ Орацио Марукки (ученикъ Италианецъ) заслужва да ся съкрати за наши-тъ читатели, защото чрѣзъ него ся пояснява великата книга Библия-та, хранилище на най-стария-тъ прѣданиа на челоувѣчество-то, законникъ-тъ на наша-та евангелска вѣра; и ся потвърждаватъ чудесно истинность-та и точность-та на Ветхий-тъ Завѣтъ, особено же на Петокнижие-то.

Въпросниятъ надписъ е билъ откритъ не прѣди много врѣме отъ единъ ученъ Американскій египтологъ Вилбъръ, и ся отнася до седмогодишниятъ гладъ описанъ въ Битие, въ врѣме-то на патриарха Иосифа. Нѣкои сегашни списатели сж ся старали да оборжтъ историческата истина на седмогодишниятъ гладъ. Еберсъ, напримѣръ, казва, че число-то седемъ години трѣбвало да ся вѣрва като типическо отколкото историческо, и че то ся отнасяло на седемъ-тъ мѣсеца прѣзъ които Египетъ не ся наводнява отъ рѣка-та Нилъ; че не е възможно при това да ся допусне че рѣка-та Нилъ седемъ години наредъ не наводнява Египетъ, което само би могло да причини гладъ-тъ.

На Еберсово-то утвърждение може да ся каже, че не е било нужно за да страда страна-та отъ гладъ, съвсѣмъ да нѣма наводнение, но е било достатъчно споредъ казване-то на Плиний да ся не издигне вода-та повече отъ двадесетъ лакти (Hist. Nat. V. 5758). И Овидий разказва за прѣданието че за единъ день Египетъ страдалъ деветъ години отъ суша. Ний знаемъ още че е имало дълги гладове за сжщи-тъ причини даже и въ Срѣдни-тъ Вѣкове подъ Арабско-то владичество. Впрочемъ стари-тъ Египетски паметници не сж били съвсѣмъ безъ гласни върху тѣзи голѣми Египетски гладове, които можтъ много-добре да ся сравнятъ съ описания-тъ въ Битие гладъ.

И дѣйствително Г-нъ Марукки ни напомня за гладъ-тъ за който ся споменува въ гробъ-тъ на *Амени* въ Бели-Хамамъ; надписъ-тъ на *Баба* който свършва съ думи-тъ: “азъ събрахъ жито-то и внимавахъ добръ за врѣме-то на жетва-та. И когато дойде *гладъ-тъ, който трая много години* азъ раздавахъ жито по-градове-тъ въ врѣме на гладъ-тъ. (Тойзи царъ билъ последний-тъ отъ XVII династия и съвременникъ Анахневъ, който спорѣдъ общеприето-то мнѣние билъ Иосифовъ-тъ Фараонъ. И до като Иосифъ промишлявалъ за нужди-тъ на народа

въ Долний Египетъ и живѣлъ въ г. Мемфисъ, *Баба* струвалъ сжщо-то въ г. Тива, Горний Египетъ.) И така наречений-тъ указъ на *Канопа*, въ който ся казва че “*като намалю наводнение-то, стражували ся да не би да стане голѣмъ гладъ, както въ врѣме на първи-тъ царие*. Тѣзи последни думи ся отнасятъ на едно далечно проишествие, но за което всякога ся спазвало живъ споменъ, и което трѣбва да е било познато на всички.

Но нека испитаме новия-тъ документъ. Откритий-тъ отъ Вилбора надписъ е изрѣзанъ на една почти непристъпна скала въ осамотений-тъ островъ *Сехелъ*, расположенъ на Горний Египетъ, около три километра на югъ отъ *Асуанъ* (дрѣвний-тъ *Сиене*), и на знаменитий-тъ островъ *Елефантина*, който е наирѣщъ.

Островъ *Сехелъ*, дѣто ся намира нашиятъ-тъ надписъ, е билъ посвѣтенъ по единъ особенъ начинъ на *Хнума*, богъ на водопади-тъ, тѣй сжщо и на двѣ-тъ женски божества, които сж образували съ него божественна-та тропца по оная страна; тѣзи женски божества били *Ануки* и *Сати*, и тѣхния-тъ имена ся намиратъ въ многочисленни-тъ надписи изрѣзани по канари-тъ на всяка часть на островъ-тъ, отъ XIII Фараонска династия до епоха-та на Птоломеи-тъ и на Римско-то владичество. Имало е проче добра причина дѣто откритий-тъ отъ Вилбора надписъ е билъ изрѣзанъ по *Сехелски-тъ* канари, защото той споменува за тайнственно-то поклонение на *Хнума* и на покровителство-то, което той давалъ на свои-тъ поклонници, което е разливалъ съ особена грижа спасителни-тъ води на свята-та рѣка Нилъ.

Иерографический-тъ текстъ, който е подъ образъ-тъ на *Хнума*, *Ануки* и *Сати*, състои отъ 32 хоризонтални реда.

Отъ дългий-тъ текстъ Г-нъ Марукки проважда само нѣколко главни изрѣчения, които той скратява, като ся служи отъ направений-тъ отъ Бругша Германски прѣводъ на цѣлий-тъ надписъ.

“Въ 18та-та година на царя *Тосера*,* когато азъ бѣхъ управитель на южни-тъ градове а въ Нубия, въ Елефантина управлявахъ *Мадиръ*, испрати ся нему това посолство отъ царя:

Азъ имамъ голѣма скърбъ на прѣстолъ-тъ си за тѣзи, които принадлежатъ на мой-тъ дворъ. Душа-та ми е смутена за голѣмо-то злощастие, дѣто въ мой-тъ дни не е излѣзълъ Нилъ отъ брѣгове-тъ си *въ продължение на седемъ години*. Съвсѣмъ скъдна е жетва-та, и липсва всичко, която служи за храна.

* Име-то Тосеръ въ Сехелскій-тъ надписъ ся зема като символъ или олицетворение на единъ твърдъ старъ и легендарскій царъ, комуто ся отдавало установяване-то на тържествени жертвоприношения на бога *Хнума* за чудесно-то избавление на страна-та отъ ужаси-тъ на гладъ-тъ.

Всѣки става крадецъ на ближний-тъ си.

Человѣци-тъ искать да ходятъ п не можтъ, дѣца-та плачатъ, момци-тъ лѣжатъ на земя-та безъ работа, голѣмци-тъ въ царскій-тъ дворъ не знайтъ шо да правятъ.

Кажи ми дѣ е лѣгло-то, дѣто извира рѣка-та Нилъ? Кое божество прѣдседателствува тамъ? Азъ ще влѣзъ въ кампи-тъ на книжници-тъ, азъ ще отворѣ стари-тъ папуриси за да узнамъ всичко това. Тогазъ дойде *Мадиръ* при мене и мя настави върху изворъ-тъ на Нилъ и ми каза:

Има единъ градъ въ срѣдъ рѣка-та дѣто Нилъ излиза вѣтъ отъ брѣгове-тъ си; Елефантина е името му, отъ тамъ ся разлива рѣка-та и разнася плодородие по всички Египетъ. Тамъ Слънце-то стои на високо всеки день.

Тамъ ся намиратъ злато, срѣбро, желѣзо, скъпоцѣнни камъни Всичка-та страна празнува, когато ся зематъ камъни-тъ и Мѣсто-то ся пазн отъ бога *Хнума* и отъ други божества . . .

Душа-та ми ся зарадва, когато чухъ тѣзи нѣща, и азъ отидохъ на онова мѣсто. Тамъ ся приготви голѣмо жъртвoprишение съ хлѣбъ, вино, тжски, тѣлета и всички други добри и чисти нѣща.

Богъ-тъ тогазъ ся яви прѣдъ мене и ми каза:

Азъ съмъ *Хнума*, твой творецъ. Мои-тъ рѣцѣ ся полагатъ на тебе за да тя спасятъ Азъ съмъ този, който самъ себе си създава, азъ съмъ голѣмий-тъ Хаосъ, който съществува отъ начало, азъ съмъ Нилъ, който носи на всички свои-тъ благодѣния.

Азъ съмъ водителъ-тъ на всички-тъ человѣци, великий-тъ, баша на всички-тъ богове.

Азъ ще направѣ да ся издигнатъ за тебе водн-тъ на Нилъ всяка година, ще ги направѣ да ся спрѣтъ на всяко землѣще, за да пропзросте почва-та растения. Тогазъ, (продължава царъ-тъ) отърсѣхъ ся отъ видѣние-то, и издадохъ слѣдующе-то рѣшение:

Азъ, царъ-тъ, съмъ установилъ за тебе, отче мой, *Хнуме*, приношения и жртви за всичко, шо ще направѣ за моя полза, азъ съмъ оставилъ въ твой-тъ храмъ богати дарове и многочислени жртви.

Заповѣдалъ съмъ това рѣшение да ся изрѣже на единъ камъненъ стѣлпъ *въ всичко съгласно съ оригинал-тъ написанъ* на една дървена *доска*. Священници-тъ на храмъ-тъ да пазятъ този памятникъ и да съхраняватъ име-то ми въ вѣки."

Ето въ съкращение главни-тъ изречения на дългий-тъ *Сехелски* надписъ. Нека ся забѣлѣжи прѣди всичко особенна-та важность, която има изречение-то въ уста-та на Бога *Хнума*:" "Азъ съмъ, който създавамъ себе си." Тази формула не е нова

въ Египетски-тъ памятникъ, дѣто четемъ, че *Богъ не е ималъ начало, че е создалъ себе си и нѣма майка*.

Всички тѣзи изречения, казва Г-нъ Марукки, приличатъ на друго изречение, което ся намира въ единъ твърдъ старъ текстъ, дѣто Богъ казва: "huk ne huq," то естъ, "азъ съмъ снѣ," като дава за Себе Си сжщо-то опрѣдѣление, което отпослѣ даде на Мойсей.

Но изречение-то, което най-важно за библейско-то тълкование, въ *Сехелски-тъ* надписъ е онова на вторий-тъ редъ, дѣто царъ Тосеръ говори на свой-тъ министръ, и въ който четемъ:

"*Въ скърбъ е душа-та ми за голѣмо-то нещастие, дѣто не излѣзе Нилъ отъ брѣгове-тъ си въ продължение на седемъ години.*"

Ето прочее не само память-та за единъ дългъ гладъ, както въ *Ел-Кабский* надписъ и въ двуязыч-ний-тъ *Канонски* стѣлпъ, но точно повѣствованне за нестанало наводнение на рѣка-та Нилъ въ продължение на седемъ години, което по необходимостъ докарало седмогодишний-тъ гладъ, тѣй живо описанъ въ слѣдующи-тъ редове на сжщия-тъ надписъ. Този гладъ ся посочва и въ новий-тъ текстъ на горний-тъ Египетъ, въ който текстъ ся споменува, че *Мадиръ* билъ губернаторъ на южни-тъ градове и началникъ на Елефантина. И двѣ-тъ тѣзи обстоятелства правятъ твърдъ вѣроятно мнѣние-то на Вилбора и Вругша, че тукъ ся говори за гладъ, който ся споменува и въ Битие въ повѣсть-та за Носифа; защото и онзи гладъ траялъ тѣмъ седемъ години, доста дългъ периодъ, и който е твърдъ мжчно да прѣдположимъ че ся е повторилъ още веднжжъ, и не е поразилъ Долний-тъ Египетъ, дѣто царували царне-тъ настврн, защото министръ-тъ Еврейнъ бѣше промишлено напълнилъ житници-тъ въ прѣдшествующи-тъ изобилни години.

Впрочемъ, ако и да не може да ся отгаде на *Сехелски-тъ* надписъ една историческа стойность, която той нѣма, пакъ той ся върти около единъ фактъ, който трѣбва да е оставилъ дългъ споменъ за себе си въ Египетскій народъ, пменно за единъ седмогодишенъ гладъ, който доста добръ съответствува на описаний-тъ въ священный текстъ гладъ; и заради това може да ся допусне, безъ никаква мжнотия, че сама-та легенда съдържа единъ тъменъ и неопрѣдѣленъ споменъ за онова голѣмо нещастие, съхраненъ отъ священници-тъ на *Хнума*, богъ-тъ на водопадн-тъ, коумто тѣ отдавали прѣставане-то на онзи бичъ. Може още да ся прѣдположи, че *Сехелски-тъ* надписъ е копие на другъ по-старъ надписъ, който ся нахождалъ може би въ храмъ-тъ на Филе и послѣ ся изгубилъ, което е вѣроятно, като това святилище било повече-то съзидано изново подъ Птолемеи-тъ. И послѣ доста често ся слу-

чава, и въ Египетъ повече отъ другада, дѣто прѣдания ся измѣняватъ и смѣсватъ по единъ страненъ начинъ, и дѣто раскази сж прѣвѣрнали единъ исторически фактъ въ странна легенда.

Относително откритието на *Сехелский-тѣ* надписъ можемъ заедно съ Г-нѣ Марукки да заключимъ, че "память-та за онзи ужасенъ гладъ, който спорѣдъ Библия-та *владѣла по цѣлий-тѣ свѣтъ*, останала жива въ общенародно-то Египетско прѣданне, около петнадесетъ столѣтня, които вѣроятно отдѣлятъ царуване-то на *Анаки*, въ Иосифово-то врѣме отъ Птоломейска-та ера, на която принадлежи този паметникъ; и че, ако и паметъ-та на този фактъ да е въ новий-тѣ текстъ заобиколена отъ легендарни облаци, пакъ чрѣзъ тѣхъ свѣти още повѣствованието за подробностъ-та на *седемъ-тѣ* години, която подробностъ е характеристична въ Библейско-то повѣствование."

Ниагарский Водопадъ.

Между най интересни-тѣ въспоменания за мѣстата дѣто сме носѣтали е денътъ когото прѣкарахме при Ниагарский Водопадъ.

Още отъ дѣтиство ние бѣхмѣ чели за чудесното това зрѣлище, и то бѣше съ уещания сродни на благоговѣние-то въздушевно чрѣзъ мѣстности-тѣ на Св. История чеприближихме при това чудо на Естество-то. Първо-то впечатлѣние не бѣше съвсѣмъ равно съ уметвенния образъ, когото наше-то младежко въображение бѣше образувало. Но като стоиме на страшнии брѣгъ и глѣдахме въ дълбочина-та долу; или като ся вглѣдахме въ дива-та борба на пѣняща-га ся водна масса, която ся вижда да бърза съ не съпротивима сѣдба въ страшно-то си потъване въ мѣлява-та голѣма дълбочина чувство-то на неизмѣрима сила стана така живо, щото ние ся виждаше да стоиме самото присѣствие на Всесилнаго!

За вѣкове този могущественъ водопадъ е подигналъ гласътъ си въ свидѣтелство за голѣмина-та на сила-та на природа-та и е привличалъ множество посѣтители отъ всяка страна.

Като едно зрѣлище на величественна красота, то е послужило на по високи-тѣ чловѣчески нужди и е давало прѣзобилно задоволство на безбройни-тѣ си посѣтители.

Инженери и научни яжии сж прѣсѣмѣтали сума-та на механическа-та сила, която ся прахосва тука, но само въ най скоро врѣме тѣ сж ся сериозно завзели да употзотворатъ поше една малка часть, отъ петъ-тѣ милиона конски сили, и то е само отъ какъ Електричество-то ся е развило като единъ способъ за разнасилне сила, че то ся е счело като практично да ся искара едно такова прѣдприятне.

Едва сега едно пачало е успѣшно станало и

прѣда идуща-та зима сто хиляди конски сили ще ся употзотворатъ за подкарване разни фабрики, находящи ся на близо, и за освѣтление градове на по голѣми растоаяния. Всичко това и много повече ще ся ужществи бѣзъ ни най малко да ся имали днешна-та хубостъ на прочутия водопадъ.

На всякого едного кой-то има намѣрение да посѣти Всемирно-то Изложение, идуща-та година, ние прѣпорѣчаме, тѣй да скроятъ плащътъ на оплтане-то си, щото да носѣтъ и Водопадътъ Ниагара. дѣто изъ веднѣжъ ще видатъ Единъ отъ най велики-тѣ примѣри на сила-та на природа-та и чловѣческа-та способность да впрѣга величественни енергии, за да извърши свов-тѣ смѣли прѣдприятня.

Работа за Млади-тѣ Изслѣдователи.

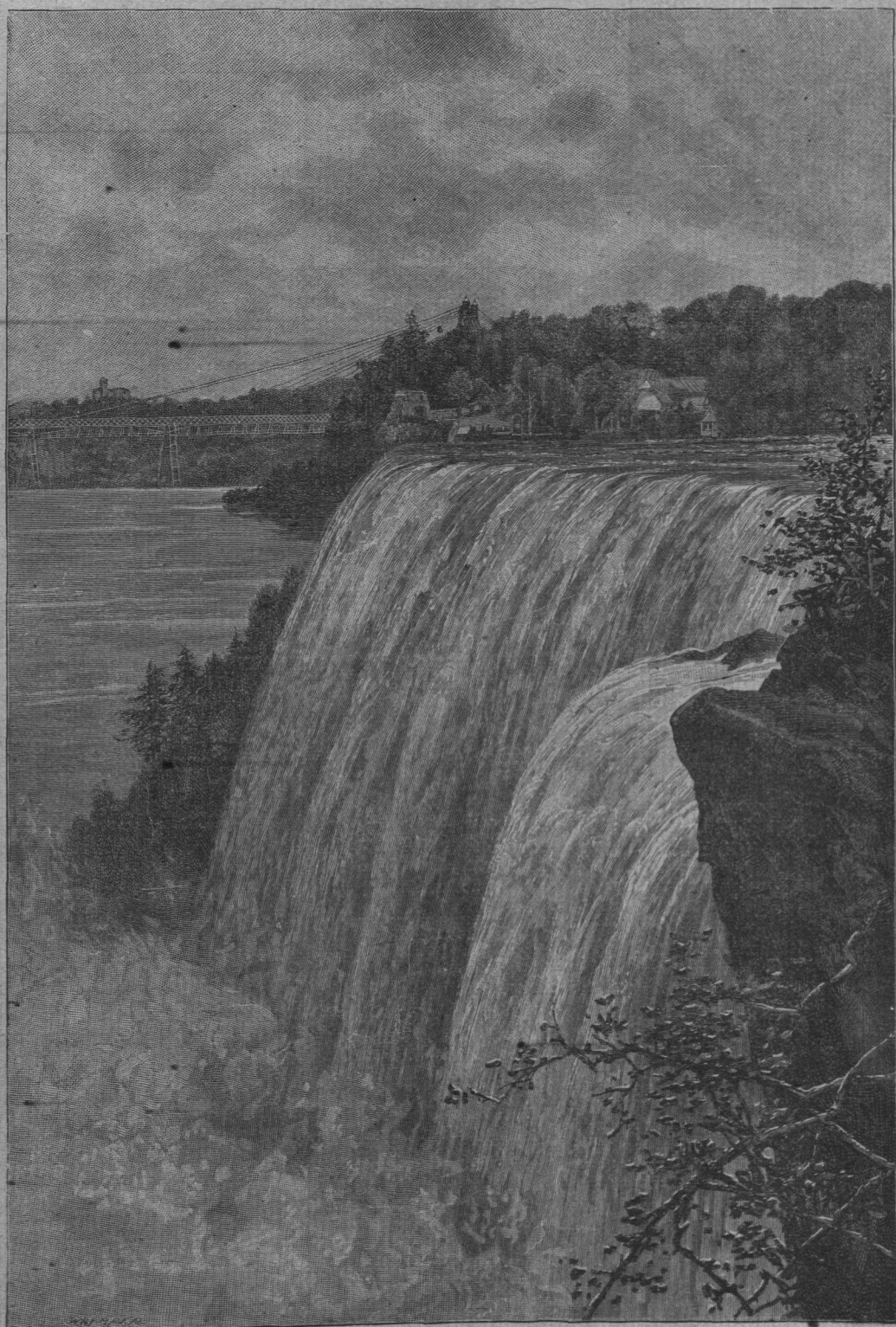
Чловѣци-тѣ сж навикнали да мислятъ че сега цѣлий свѣтъ е изслѣданъ освѣнъ централна Африка и Пеларски-тѣ страни. Истина е обаче че има части отъ Американския Континентъ, които сж тѣй непознати на наука-та, както коя да е часть въ Экваторска Африка. Въ послѣдни-тѣ десетъ години единъ младъ Американски натуралистъ ся е прочулъ по свов-тѣ изслѣдания въ долина-та на рѣка Амазонъ въ Бразилия, и една ученическа експедиция по тѣхна-та ваканция въ Лабрадоръ, има за резултатъ нѣкои важни прибавки на географическо-то знание.

Изслѣдания-та на Поручника Шватка въ Аляска и негово-то посѣщение на до сега непознати племена, живущи въ пещери въ Сев. Мексика, откри фактъ-тъ че оша има поле-та отворени на Америк. Континентъ, въ който младежи съ сериозна цѣль, съ едно учебно образование и съ единъ яки тѣла, може да ся отличатъ въ географически и етнологически издирвания.

Въ 1890 г. двѣ голѣми рѣки, до сега непознати, вспомагателни на р. Амазонъ, бѣха открити чрѣзъ натуралисти. Една голѣма часть на Гвиана, и една още по-голѣма часть на пространва-та страна на Истокъ отъ Анди-тѣ, простирающа ся отъ прѣдѣли-тѣ на Венесуела до Аргентинска-та Република, оставатъ непознати земи, сравнително съ добръ познати-тѣ.

Въ случай че тѣзи страни ся измѣратъ и акуратно начѣртаятъ на харти, пакъ ще остава много факти да ся изучаватъ за тѣхъ, както и за страни-тѣ, които вече сж добръ познати, факти които ще да сж отъ най-високъ наученъ интересъ. изучаване-то въ които може да ся сполучи отлично.

Ще ли и ние да сме честити нѣкога да ся гордѣемъ съ учени младежи, които ще го считатъ за удоволствие да посѣтътъ една часть отъ животъ-тъ си въ изслѣдание на отечество-то си, — описване и издирване на естествени-тѣ му богатства?

Ниагарский Водопадъ.

Пловдивско-то Изложение.

В. Наше-то *Първо Изложение* плъне: Пловдивско-то Изложение, което се устройва заслужава внимание-то на търговския и индустриален свят. България, която пръвара други-тъ Балкански държави, урежда една изложба на всички-тъ си произведения, сурови и изработени, съ която изложба установява икономическия биланс. Туй предприятие можеше да се види като смѣло; можеше да се върва, че тази страна въ стълкновение мжнотни не би могла да изпълни предначертана-та си програма, че ще ѝ липсват способни хора и финансови средства за да искара до край туй велико дѣло. Тѣзи, които биха почувствували тѣзи съмнѣния, не познаваха икономическия духъ, постоянство-то, стремление-то къмъ напредъка и сила-та на национално-то чувство, което характеризуватъ Българе-тъ. Напротивъ ония, които сж живѣли въ страната, предричаха, че Българи-тъ, които сж вече принели Западни-тъ политически учреждения, ще се увлечатъ въ тази икономическа грижа съ ентузиазмъ и съ последователностъ. И тѣ не се излъгаха. Г-нъ Юлий Ковачъ, поддиректоръ на Будапещенския търговския музей, който живѣе сега въ Пловдивъ, съобщава, че дѣло-то, което се създава въ Пловдивъ е съвършено забѣлжително. Размѣри-тъ на изложението надминаватъ всичко, което би могло да се предвиди, и вземени-тъ мѣрки да се популяризиратъ изложението и да се усигори успѣхъ-тъ му отбѣлжаватъ единъ твърдъ практически духъ. До сега сж издигнати 43 здания, между които навигационни-тъ на окръзи-тъ Софийскій, Варненскій, Т. Пазарджишкий, Руссенскій, и на градове-тъ Карлово, Станимака и Сливенъ, 19 части навигационни и двѣ гостилници. Едно голѣмо оживление царува въ оградата на изложението, което обема 80,600 кв. метра. Тукъ се настанява електрическо-то освѣтление, тамъ се садятъ горя отъ дървета, по нататъкъ се работятъ канали, шадравани, рибници. Хиляди хора работятъ подъ управление-то на единъ малкъ персоналъ. Министръ-тъ на Финанси-тъ ръководи дѣло-то въ качество-то си на Министръ на Търговията. Четирма висши чиновници обиколиха преди два мѣсеца всяка-та страна за да развижатъ ентузиазма, да насърчатъ пмѣющи-тъ добра волѣ и да събератъ всичко, което би могло да се изложи. И може да се каже, че изложението ще бѣде пълно. Най-послѣ взети сж всички-тъ мѣрки за осигоряване моралния и материалния успѣхъ. Въ окръга си всѣки управител ще организира една екскурзия. Всяка група отъ 100 къщи трѣбва официално да испрати въ Пловдивъ двѣ семейства, които ще бѣдѣтъ посрѣщани съ нарочно устроения народенъ оркестръ и ще бѣдѣтъ водени официални водачи. Най-послѣ ще се организиратъ сказки, чрѣзъ които лица спе-

циали ще привлечатъ внимание-то на посетителитѣ върху полезни-тъ работи на изложението. На кратко ще бѣде направено всичко, което е възможно за да може страна-та да извлече отъ Изложението всички-тъ ползи, които трѣбва да има.

Синьоръ Джолитти.

Синьоръ Джолитти, новия Италиански Премьеръ-Министръ, е единъ отъ най високи-тъ мъже въ Римъ. Въ градъ-тъ, дѣто живѣе той е знаменитъ за сила-та си, която е пастинна Херкулеска. Той е много добръ боксеръ (боецъ съ юмруци). Той е членъ на Алпийскій-тъ клубъ, и често прѣкарвалъ цѣли дни, като се скиталъ самъ по различни-тъ планински пѣтеки съ коравъ хлѣбъ и сирене за храна. Премьеръ-Министра е почти прѣкаленъ демократъ. Веднѣжъ, когато той билъ членъ на Криспиевъ-тъ кабинетъ, той билъ поканенъ да излъже по инспекция. Специаленъ вагонъ билъ прикаченъ на влакъ-тъ, нарочно мобелиранъ и украсенъ за министра. Когато влакъ-тъ пристигналъ на единъ градъ, дѣто щѣлъ да се даде официаленъ приемъ въ честь на Г-на Джолитти, власти-тъ облѣчени въ фракове, отворили врата-та на хубавия-тъ вагонъ за да посрѣщнатъ Негово Прѣвосходителство. Но за удивление-то на всички влакъ-тъ билъ празенъ. Потърсили изъ влакъ-тъ и намѣрили най-послѣ Джолитти въ едно отъ третокласни-тъ отдѣления въ разговоръ съ нѣколко пѣтници селяни за жито и картофи. Дотегнало му да стои самъ въ роскошния-тъ вагонъ. Мирно завзелъ друго мѣсто и съвсѣмъ забравилъ общанието си.

Китайска Политика.

Единъ Френски миссионеръ въ Китай подига въпросъ-тъ, защо Китайци-тъ, които твърдѣ малко се грижатъ да ли человекъ е Конфуцианистъ, Муслиманинъ, Буддистъ или Таоистъ, да се смущаватъ толкозь когато тѣхни-тъ съотечественици ставатъ Християни. Миссионери-тъ доказва, че не е попричина на въра-та имъ, ноза щото Китайци-тъ вжидатъ че задъ Христоси-тъ апостоли, "иде Европа съ свои-тъ идеи и своя-та цивилизация, които Китай никакъ не иска, като се задоволява право или криво, съ цивилизация-та на свои-тъ праотци." По причина на върване-то, че не може Китаецъ-тъ да бѣде истински Китаецъ и Християнинъ, съпротивление-то противъ Християнство-то се е развило. Една чуждестранна черква е за Китайци-тъ непатриотическа. Щомъ една туземна черква, управлявана отъ туземни священнослужители, се яви прѣдъ очии-тъ имъ, тѣ ще прѣстанатъ да се противятъ на Християнство-то. Ако това утвърждение е право, урокъ-тъ за чуждестранни миссионерски общества е ясенъ, казва единъ миссионерски вѣстникъ.

Почнувание-то День-тъ съ Бога.

Трудолюбивий-тъ человекъ е намѣрилъ най-го-лѣмо-то си наслаждение, когато е началъ день-тъ съ Бога. Матей Болдвинъ, добръ познатий-тъ Фладелфски фабрикантъ за паровози, бѣше богатъ и прѣтрупаъ съ работа, нъ негово-то малко момче го научи единъ урокъ, когато въ сутринь-та той почна да чете дивинь-тъ вѣстникъ, дѣте-то си покати на колена-та му и почна вѣспикъ-тъ отъ ржцѣ-тъ му и каза: нече тѣе Библия-та първо, Библия-та испрѣво тѣе. На поро смъртъ-та покоси това дѣте, нъ съвѣтъ-та Библия-та е била постоянно първа-та въ сѣдѣ сутрѣня. Той я четеше, учеше, разказване за неѣди, приеводѣние заповѣди-тъ ѣ.

Мажие чийто-врьме е съвсѣмъ занято съ държавни дѣла, съ посвѣтили утрѣний-тъ часъ върху изучаванне-то на Слово-то Божие. Иоанъ Квинси Адамъ, “старецъ-тъ ораторъ” каза; “за много години съмъ го направилъ навикъ да четъ цѣла-та Библия вѣднѣжъ въ година-та. Мой-тъ обичай е да четъ четири или петъ глави всяка сутрѣна щомъ като станъ отъ лѣгло. Това зема около единъ часъ отъ врьме-то ми, и види ми ся да е най-приличний-тъ начинъ за започнување день-тъ.” Не е чудно че той бѣше тъкавъ неотстъпимъ и неуморимъ защитникъ за унищожение-то на робство-то. Авраамъ Линколнъ, когато бѣ прѣдсѣдатель, ако я да при-товаренъ съ работа, изживи утрѣний-тъ часъ въ изучаванне-то на Библия-та. Тогава не бѣше чудно че каза, “направихъ свято общѣние прѣдъ Бога, че ако Генералъ Лий ся истири отъ Пенсилванія, азъ ще овѣнчая слѣдствие-то съ декларация за освобожделение-то на роби-тъ.”

Такава мажие като полковникъ Гарднеръ и Генералъ Хавелокъ отдѣляхъ по два часа всяка сутрѣна за молитва. Ако бѣ че нѣхъ да трѣгнатъ на шесть, тѣ ставахъ на четири отъ колкото да изгубятъ привилегия-та си за молитва. Прѣзъ Американска-та междусобна война хиляди офицери и войници прѣдпочтахъ да ся лишатъ отъ подхапка отъ колкото отъ тѣхно-то съобщение съ Бога.

Може би нѣкой отъ насъ ще прѣдстави доводи за извинение че ужъ ние нѣмаме врьме за четение-то на Библия-та и молитва? Да ли наше-то врьме е повече занято отъ колкото това на Доджъ, Гарднеръ и Линколнъ? ние всички приемами поговорка-та, “Гдѣто има воля тамъ ще ся намѣри начинъ,” да е истина; и не е ли повече отъ лишение на воля отъ колкото нѣмаване врьме, ако не изживимъ утрѣний-тъ часъ съ Бога?

Истинска-та Съпруга.

Неза да мете кѣща-та да прави легло-то, да

карни юргани-тъ и да готви ястия, съ главно нуждае единъ мажъ отъ жена. Ако това е всичко отъ което той нуждае, той може да намѣри наемница да му върни това по-евтино отъ една жена. Ако това е всичко, отъ което той си нуждае, когато единъ младъ момъкъ ся запознае съ една мома пратѣе го въ готварница-та да вкусе отъ хлѣбъ-тъ и турта-та които тя направила, пратѣе го да прѣгледа шѣвъ-тъ ѣ и легло-то което е направила, пли дайте ѣ метла въ ржка-та и го проводете да види какъ ще ѣ употребява. Тѣзи нѣща, разбира ся, съ важни, и мажрий-тъ момъкъ ще ги търси, и тѣхъ. Нъ това отъ което истинский-тъ мажъ ся нуждае въ една жена е нейно-то другарство, съчувствие и любовь. Пятъ-тъ на живота има много трудни мѣста, и единъ мажъ ся нуждае отъ жена за да го придружава. Мажъ го постигатъ по нѣкогашъ нещастия; той посрѣщъ несполуки и поражения: испити и искушения го заобикалятъ, и той ся нуждае отъ нѣкого да съчувствува съ него и да го подкрѣпя. Той има тежки борби да води противъ сиромашия-та, неприятел и грѣхъ; и той има нужда отъ жена, щото когато тя дойде при него, той да чувствува, че има за какво да ся бори; тя ще му помага да ся бори; ще допре устни-тъ си до ухото му и ще му пришепне думи удобрителни, и ржка-та си на сърдце-то му и ще му придаде вдъхновение. Прѣзъ всякий животъ, прѣзъ буря и слѣнце, подвигъ и побѣда, прѣзъ противни и прѣзъ благоприятни вѣтрове, мажъ-тъ ся нуждае отъ любовь-та на една жена.

Наши-тъ Дѣца.

Вземено отъ Християнски Свидѣтель.

Най-важно-то произведение на една страна е население-то ѣ. Земя-та ся създаде за человекъ, и всичко по история-та ѣ трѣбва да ся разгледва по отношение къмъ человечески-тъ ѣ жители.

Голѣма погрѣшка е да мислимъ че една страна е щастлива ако само изобилува въ вещественно богатство. При все това често ся случавъ че чловѣци и народи ся считатъ за велики съразмѣрно съ блѣскавость-та на обкръжающи-тъ ги нѣща, безъ да мислятъ че всички-тъ тѣзи нѣща ще прѣминатъ и утрѣ не ще ся помнятъ — като забравятъ че единичко-то нѣщо шо человекъ отнася съ себе си отвѣдъ мрачна-та рѣка е характеръ-тъ шо е той придобилъ тукъ, и тамъ отатѣкъ не ще нитатъ *какво има, но какъво е*. Колко е важно, прочее, за насъ да мислимъ за дѣца-та си не относително вещественно-то богатство шо можемъ да имъ дадемъ но шо можемъ да направимъ да имъ помогнемъ да ся образуватъ такъвъ характеръ който да може да прѣтърпи огненний-тъ испитъ на сждѣ-тъ!

Да направимъ чада-та си богати е дѣйстви-телно нѣщо което малцина отъ насъ можемъ да сто-римъ. Но ний можемъ да направимъ за тѣхъ това което е отъ много по-голяма важность. Богатство, тѣ могатъ да си спечелятъ; но за да добиятъ бла-городенъ характеръ нуждаятъ ся отъ помощъ-та ни. Тѣ съвършено зависятъ отъ насъ когато ний мо-жемъ най-много да имъ помогнемъ въ нѣжно-то имъ дѣтство. Тогазъ нашиятъ характеръ прави не-изгладимо впечатление върху пластическиятъ умъ и сърдце. Дѣца-та не знаятъ нищо отъ само себе си, но приематъ всичко отъ насъ. Това що дѣте-то види да прави родителъ-тъ му, труди ся и то да го направя. Това що правятъ родители-тъ му е мѣрило-то на негово-то право. Ако баща-та и майка-та не говорятъ право, дѣте-то не ще ся научи да говори по-право отъ тѣхъ. Ако баща-та не ува-и чини и пие, какъ може да ся научи дѣте-то че тѣзи нѣща не сѣ добри? Ако баща-та и майка-та си каратъ, кое ще възрази и на дѣца-та да си каратъ? Ако родители-тъ одумватъ съсѣди-тъ си, не ще ли сторятъ сѣщо-то и дѣца-та? Ако баща-та е грубъ и страстиливъ и майка-та е сърдита и нетърпѣлива, чудно ли ще бѣде ако дѣца-та не сѣ по-добри?

Отъ друга страна какво силно поучение има въ добръ-уредениятъ животъ на християнскитъ родители!

Но още отъ всѣкой родителъ ся изисква и пря-мо наставление. Добро-то трѣбва да ся насърча-ва, а зло-то да ся искоренява. Това не може да стане безъ много внимателно наставление и постоян-на бдителность. Дѣте-то трѣбва да ся научи да ся покорява. На никое дѣте което е на възраст повече отъ една година не трѣбва да ся позволява да мисли че може безопасно да направи това що му запрешаватъ родители-тъ му. Колкото по-скоро ся научимъ да управляваме дѣца-та си, толкозъ по-лесно ще ся научатъ да ся покоряватъ и толкозъ по-малка нужда ще има отъ тѣлесно наказание. Най-глупава и лоша погрѣшка е да мислимъ че трѣбва да оставаме дѣца-та да правятъ каквото ис-катъ догдѣ станатъ на три четири години. Такива дѣца ставатъ малки диваци. Тѣ прѣзиратъ родители-тъ си и сѣ ужасъ на всички добръ възпитани чело-вѣци. Всѣко публично събрание ся смущава отъ вѣкъ-тъ имъ, и домашно-то жилище става като мѣсто на дивы звѣрове. Не е приятно да посѣщавашъ единъ домъ гдѣто едно лошо куче тя сръща на врата-та и гдѣто има злѣ възпитани дѣца. Има родители които не само не контролиратъ (управляватъ) дѣца-та си, но и не признаватъ че дѣца-та имъ ся нуждаятъ отъ поправление. Дѣца-та имъ скоро ся научаватъ да ся възползуватъ отъ тази слабостъ, и като лѣжатъ

родители-тъ си, ставатъ умразни на други-тъ чело-вѣци.

Други родители има които слѣдъ няколко слаби усилия да управляватъ чада-та си, напущатъ стара-ния-та си и оставатъ дѣца-та си да правятъ по-воля-та си. Слѣствие-то е че дѣца-та имъ ги прѣ-зиратъ и ставатъ като язичници. Погрѣшка-та ся прави обикновено въ начало когато малки-тъ дѣца вмѣсто да ги уважаваатъ и да ся докарватъ съ тѣхъ като лица съ лични права и длѣжности, докарватъ ся къмъ тѣхъ като къмъ играца — *взодушевлени кукли*, добри за игра, но не пмѣюща нищо общо съ лица-та които тѣ ще станатъ кога порастнатъ! Никакво старание не ся полата за обращение-то имъ къмъ Бога; оставатъ ги да бѣдѣтъ лѣжливи, непризнателни, непокорни — всички-тъ бѣлѣзи на грѣховно-то естество ся разгледватъ тѣй безмыслен-но както смѣшани-тъ игри на едно котенце. Тѣ заб-равятъ че момче-то което захваща съ непокорство къмъ родители-тъ си, ще свърши съ това гдѣто да ся не покорява на закони-тъ на държава-та гдѣто е порастло. Дѣте което ся оставя да мисли че всичко трѣбва да ся отстъпи на воля-та му, ще намѣри че му е твърдѣ мѣчно да ся покорява на учители и управ-ители когато стане по-възрастно. Всѣко дѣте трѣбва да ся научи че е винаги твърдѣ опасно да ся не-покорява на родители-тъ си. Това ще изисква чести наказания, но ако родителъ-тъ гледа да наказва съ любовъ а не съ гнѣвъ, дѣте-то скоро ще ся научи да любя родители-тъ който не го оставя да прави криво. Иванъ Веслей дава много добро правило за да учимъ едно дѣте да бѣде мрпо. Никого не му давай нѣщо за което плаче слѣдъ като стане на шестъ мѣсеца. Колко често виждате дѣте на една годишнина или двѣгодишнина възраст да плаче съ такъ-въ гласъ щото да смущава съсѣди-тъ и то за нич-тожно нѣщо! Първо управлявай себе си и тогазъ управлявай дѣте-то си. Не оставай дѣте-то да пра-ви каквото иска догдѣто ся разгнѣвишъ, че тогазъ да го накажешъ просто за отгнѣнение. Никого не си позволявай да ударяшъ когато си гнѣвливъ, но не забравяй че слово-то Божие казва, „Който ща-ди тояга-та си мрази сина си; но който обича, на-каза го съ врѣхе,” Нѣма любовъ въ даванетоъ на дѣте отровна храна, както нѣма и въ оставяние дѣ-те-то да ходи въ пѣтища които водятъ къмъ смъртъ. Могли бихме да кажемъ още много върху този ва-женъ прѣдмѣтъ, но искаме да не завземемъ много мѣсто. Бѣдѣте прави и вършете сами право-то, и изисквай-те отъ дѣца-та си да слѣдватъ вашиятъ примѣръ. Никого не го оставяйте да ви ся непокорява. на-казвайте го ако е нужно, но никого да не е съ гнѣви или отгнѣнителни чувства.

За Млади-тѣ.

Ней, Френски Генералъ.

Юначество отъ старовръмски войнишки видъ, което имаше въ себе си доста дързостъ, и може би да е имало или не морална сила, ся добръ вижда въ примѣрътъ на Френския Маршалъ Ней на кого-то прѣмѣщание-то статуя-та му, въ Парижъ, въ послѣдно време е лаправилъ да ся прочуе името му изново.

Прѣди седемдесетъ и седемъ години Ней бѣше застрелянъ отъ единъ редъ солдати въ Люксембургска-та градина въ Парижъ, слѣдъ като го осждаха за прѣдателство противъ царя, и бѣше съединилъ щастие-то си съ Напалеоновото слѣдъ като ся завърналъ отъ Елба. На сѣщо-то мѣсто дѣто той бѣше застрелянъ, една статуя въ негова паметъ си послѣ въздигна; и тази статуя е сега помѣстена на друго мѣсто, защото мѣсто-то дѣто стоеше ся ве за желѣзенъ пжтъ.

Когато Маршалъ Ней ся осжди по обвинение-то, което бѣше противъ него, и прѣсжда-та му ся издаде, той бѣше оставенъ тѣй свободенъ щото ако искаше можеше да побегне отъ отечество-то си. Той отказа да стори това. Джаидари-тѣ дойдоха да го арестуватъ. Ней ги видѣ стоящи въ двора му и отвори прозорецъ-тъ си.

“Що искате?” попита той.

Ние глѣдаме за Маршала Ней,” каза единъ отъ чело-вѣци-тѣ.

Добрѣ, елате горѣ и ази ще ви го покажа.”

Офицери-тѣ влѣзоха въ кжцата и възлезоха въ стаята на Маршалъ-тъ.

“Азъ съмъ Михайлъ Ней,” каза той като имъ отвори врати-та.

Чрѣзъ едно формално гласоподавание отъ Горний Парламентъ той бѣше осжденъ да ся застрѣля. Когато това решение му ся донесе въ Люксембургска-та тъмница, той спеше. Събудиха го и секретаря на Парламента захвана да му чете прѣсжда-та.

Близко въ начало-то на документъ-тъ (резюлюция-та) дохаждана листъ-тъ на титли-тѣ на Ней, дадени нему отъ Императоръ-тъ:

“Ти, прочее, Едчингенский, Князь Московский, Грандъ Кордонъ на Почетния Легионъ, Великий.”

“Ахъ,” извика Ней, “прѣскочете всички тѣзи; само рѣчи Михайлъ Ней, и проста работа.”

Ней бѣше синъ на единъ трудолюбивъ кацаръ, и отъ простъ солдатинъ, ся въздигналъ до чинъ-тъ въ който бѣше. Той бѣше чадо на народъ-тъ и каквито суети и да имаше той ги изостави въ послѣдни-тѣ си дни.

Когато го завождаха да го убиятъ, единъ офицеринъ заповѣда да му вържатъ съ пѣщо очи-тѣ.

“Защо ще правите това?” каза Ней,” Не съмъ ли азъ навикналъ за двадесетъ и петъ години да глѣдамъ срѣщу крушуми и гюллети?

Той самъ заповѣда на солдати-тѣ да стрѣлятъ на него като стоеше срѣщу тѣхъ.

Негова-та кариера, може да ся каже, съдържаше, въ единъ животъ героизмъ-тъ на минало-то.

Птици-тѣ.

Дали знаятъ наши-тѣ млади читатели че въ свѣтъ-тъ имаме около 1500 разни видове птици. Ние всякога бихме ся радвали да имаме тѣзи пернати пѣвци около си, и съжаляваме когато зимния студъ ги пропѣжда въ по топлия климатъ. Ние често ся чудимъ гадѣ отиватъ наши-тѣ птици зимно време. Ястребъ-тъ е толкози запознатъ съ хубави-тѣ глѣдки въ Африка, колко-то той е и въ България. Тѣзи прѣсеноводни птици, ще скоро захванатъ да плуватъ въ-тъ и влязъ рѣки-тѣ на Англия. Рабинъ-тѣ (Robin-red-breasts.) които сж откѣдани въ Англия това дѣто, когато си-тъ земе да пада, може да ся намѣржтъ по плавъ-тѣ въ Южна Франция и Италия.

Дружина отъ птици вече захващатъ да ся образуватъ и ще ся отправятъ за тѣхния зименъ домъ въ Азия или Африка. Колко странно е когато по-

мислихъ че толкози си безвредни и хубави птици си убиватъ всяка година за украшение по глави-тъ на жени-тъ.

Надѣваме ся че ни едно момче, което чете този вѣстникъ, ще нѣкога да ся причесли съ овези, кой-то погрѣждатъ наши-тъ пернати приятели.

Моливи и Момчета.

Овзи моливъ въ рѣка-та ти; Той ни напомнюва за едно момче. Моливо-то състои отъ части — дърво и олово. И момче-то състои отъ тѣло и душа. Моливо-то ся издѣсква и изострюва прѣди да ся употреби. Тѣй и момче-то трѣбва да ся издѣска въ обнѣска-та си и умствено да ся изостри прѣди да може да принесе полза. Моливъ-тъ пише. Тѣй и образовано-то и изострено момче прилича на незаличимъ моливъ, защото това, което то пише никога не може да ся избърши. Нѣкои моливи записватъ мисли, причиняватъ удоволствие, а други, такива мисли, които причиняватъ скърбъ. Вѣско момче всѣкидневно пише нѣща, които увеличаватъ сума-та на човѣческа-та радостъ или правятъ по-тежкъ товаръ-тъ на човѣческа-та скърбъ.

Момчета, какво пишете вий?

Не можѣлъ да отвори Порта-та.

Прѣди повече отъ шестдесетъ години едно дванадесетъ годишно момче трѣгнало една заранъ за да отиде на училище. То не обичало гвѣрдъ учителя си, и за това, не му ся ходяло на училище. То искало да стои у дома си, но знаело, че не можало да стори това защото не било болно, и нѣмало добро извинение. Но то намислило, че ще намѣри извинение, което да му послужи.

Майка му му подала обѣдъ-тъ и мислила разбирася, че момче-то ѝ ще иде право на училището, както често ходило по-прѣди. Но слѣдъ 15 или 20 минути момче-то ся върнало.

Болно ли му бѣше? Не. Ударило ли ся бѣше? Не. Нѣкой или нѣщо ли го бѣше уплашило? Не. Що му бѣше? То просто казало на майка си, че “не можало да си отвори порта-та?”

Майка му знаела, че това не е никакво извинение. Тя знаела, че то можало да ся покачи прѣзъ плетъ-тъ, ако порта-та била заключена, и че момче-то ѝ само си “играело.”

Що мислите че тя направила? Оставила го да стои у дома ли? Отинила и му отворила порта-та ли? Не, тя просто отинила при дърва-та и зела една тѣпка прѣчица, и тогазъ ся обърнала къмъ момче-то си и казала:

“Ела, да ти помогна да си отвориши порта-та.”

Синъ ѝ разбралъ работа-та и ся затекълъ бърже като катерца безъ да мисли за порта или плетища.

Това момче живѣло дордѣ станало 80 годишенъ старецъ. Той умрѣлъ прѣди двѣ години. Той живѣлъ повече отъ 50 години въ сѣща-та къща.

Прѣзъ дългий-тъ си животъ той намѣрилъ много порти за отваряние — както всица намираме — и намѣрилъ още че живѣ стѣпка и жива прѣчка помагатъ, не само прѣминуваме прѣзъ порти, но и прѣзъ широки трапища, стрѣмни хълмове и високи планини.

Слѣдъ много години бѣловласий-тъ старецъ стигналъ до послѣдня-та порта. Тя ся отворила отъ само себе си и го завела на гробъ-тъ дѣто сега почива.

Послѣдна-та тази порта е прѣдъ синца ни. Може да е наблизу и може да иска още дългъ пѣть. Не вреди, това значи, че рано или късно ще отидемъ при нея. Когато стигнемъ до нея, дано не само ни заведе до гробъ-тъ, но и отвѣдъ него въ по-свѣтлий-тъ свѣтъ, дѣто бѣли коси и треперящи глени не ся виждатъ.

Всемирно-то Изложение

Мѣсто-то и здания-та, които сѣ приготвени за изложение-то въ Шикаго сѣ толко съ интересни на публика-та, щото хиляди лица ги посѣщаватъ всякой день като плащатъ за едно влизанне 1 1/2 лева. Посетители-тъ сѣ ентусиазмъ ся очудватъ на велико-лѣпно-то зрѣлище. Всичко е построено отъ най първи-тъ архитекти на Америка.

Вѣроятно е това изложение ще да е не само най велико-то което е ставало до сега въ свѣта, но и най икономическо-то за посѣтители-тъ. Срѣдства-та за пѣтувание ся доставятъ толко съ въ голѣмъ размѣръ и ефтини, щото една сравнително много малка сума ще стига за посѣтители отъ Европа. Приготвятъ ся толко съ и таквизи хотели щото да ся посрѣщне нужда-та на всякакви разрѣда хора, които биха посѣтили градъ-тъ. Разни-тъ общества прѣбутото-вляватъ мѣста за своитѣ събрания.

Господжи-тъ, които би отишли сами ще намѣрятъ единъ хотелъ равенъ съ най добри-тъ нарочно приготвенъ за и съвсемъ подъ управление-то на жени-тъ

Луизиана, самий-тъ Щатъ, въ Съединени-тъ Държави, гдѣто ся позволявахъ лотарии ся е рѣшилъ, въ послѣдний си изборъ, щото отъ сега нататкъ подобни заведения да ся не позволяватъ.

Всемирна-та Церква.

Церква-та на Моравски-тъ Братия е основала наскоро една нова мисионерска станция на Сѣверна Австралия въ една група острови близу до Нова Гвинея.

По повод на национални-тъ празникъ на 14 Юлий Французско-то Правителство дало Кръсть-тъ на Лежлон-д'оньоръ (Почетний Легионъ) на Г-на Мак-Ола, за голѣми-тъ благодѣяния, които той сторилъ на народъ посредствомъ общенародни-тъ скаски за проповѣдаване на Евангелие-то и разни-тъ благотворителни прѣдирятия, организирани отъ него въ много градове въ Франция.

Зуландия ся намира на Сѣверъ отъ областъ-та Наталъ (Южна Африка) и завзема едно пространство отъ 900 милл. съ 100,000 жители; тя принадлежи на Великобритания и ся управлява отъ Наталскій-тъ губернаторъ.

Въ тази страна Евангелие-то ся проповѣда въ 17 мисионерски церкви, шестъ отъ които сж Английски, осемъ Норвежки, една Шведска, двѣ Германски, а други-тъ Лутерански.

Една проба за сто хиляди екземпляра на части отъ Священно-то Писание ся е направила отъ смѣлти-тъ мисионери въ Уганда (Централна Африка) Единъ отъ тѣхъ пише тъй: "До когато имаме печатани листове и книги за раздаване едно голѣмо множество ни слѣдваше день и нощъ; но по настоящемъ като сме останали безъ книги, всички сж недоволни."

Между много-то нужди, за които мисии-тъ трѣбва да промишляватъ въ Индия, е и нужда-та за прокажени-тъ, които произлизатъ на около 500,000. Евангелски-тъ Мисии сж отворени за тѣзи нещастници нѣщо около двадесетъ болници и четири при-бѣжища за синове-тъ на прокажени, у които не ся е още показала болестъ-та на родители-тъ имъ. Но това далечъ не е достатъчно; защото до сега само нѣщо повече отъ 5,000 прокажени сж оздравяли.

Една приблизителна идея за разни-тъ форми на вѣрвание въ Аврика може да си състави чело-вѣкъ отъ нѣкои данни, които ни доставя единъ Английски мисионерски вѣстникъ.

Вѣрва ся да има въ Африка около 3,500,000 Християни, отъ които половина-та сж Копти и Абисинци; четвърта-та часть сж Римско-Католици и друга-та четвъртъ часть Протестанти. Има около 250,000 Хиндузи на Источно-то крайбрежие; около 50,000, Мохаметани, и 180,000,000 Язичници. Твърдѣ малцина сж Африканци-тъ, които ся покланятъ на Истиннаго Бога; мнозина вѣрватъ въ сжщесвовање-то на едно Върховно Сжщество, но мислятъ, че това сжщество не ся мѣси въ човѣчески-тъ работи. Тѣ ся покланятъ повечето на "духове и

бѣсове," като вѣрватъ, че сж заобиколени отъ тѣхъ и подбуждани къмъ зло. Твърдѣ малко идолъ има между негри-тъ на Западна Африка На "фетиши-тъ" сж почти всеобщо покланѣтъ. Фетишъ може да бѣде какъвто да е прѣдмѣтъ: дърво, пръчка, камѣкъ, растение, кракъ на нѣкое животно, венчико съ една дума, което ся омайва отъ нѣкой дивански докторъ, и придобива по този начинъ сила да за-пази прѣтѣжатель-тъ на прѣдмѣтъ-тъ отъ опасностъ и неприятели.

Споредъ рапорти-тъ на Генерално-то Събра-ние на Пресвитериянска-та Церква, държачо наскоро въ г. Портландъ, Орегонъ, Америка. Пресвитериянска-та Церква има сега 6,266 свещеннослужители, 7,078 церкви, съ 816,427 членове, увеличени отъ 10,000 отъ мината-та година.

Тя е събрала за разни благотворителни цѣли прѣзъ година-та сума-та 14,116,940 лева.

Резултати-тъ отъ станали-тъ прѣзъ миналии мѣсець Юлий избори въ Англия даватъ на Г-на Гладстона едно болшинство отъ 42.

Епископъ Н. В. Джойсъ, който тѣзи дни посѣ-щава България, е човѣкъ съ бѣлѣжито дързнове-ние, както ще видиме въ слѣдующе-те приключение което е било въ рѣшия му животъ,

Когато Прѣп. Джойсъ, сега Епископъ, който билъ назначенъ въ своя-та енория въ Западна-та страна на щатъ-тъ Индиана, Съед. Държ. Америка, Кръстопосна-та война противъ Механи-тъ ся уста-нови, той усърдно ся присъедини съ движение-то противъ унивителни свѣрталища. Една вечеръ като сѣдеше на маса-та при прозореца въ една стая оп-рѣдѣлена за него въ домъ-тъ дѣто бѣше гостенинъ, нѣкое непознато лице гръмна съ пушка възъ него отъ пята, крушумъ-тъ мина опасно по край глава-та му и удари въ сръщна-та стена на стая-та. На слѣдующия день той извади крушумъ-тъ изъ стена-та и за дълго врѣме го носеше, може би и до сега, като сувениръ. Слѣдъ нѣколко дни Прѣп. Джойсъ пжтуваше съ единъ неговъ прѣятель по жплѣзница-та и малко на далекъ отъ него сѣдеше човѣкъ-тъ, за когото ся въобще вѣрваше че той бѣше който бѣше гръмналъ възъ него. Като показваше кру-шумъ-тъ на другаря си, бѣше попитанъ тъй съ ви-сокъ гласъ щото убиецъ-тъ да може да чуе "да ли ся уплашихте отъ гърмежа и не бонте ли ся да не би пакъ нѣкой да ви нападне" той изведи-тъ от-говори "Не! Всемогущий Богъ никога не е съз-далъ човѣкъ-тъ отъ когото азъ да ся боя."

Наука и Механика.

Планета-та Марсъ.

Прѣзъ мѣсеца-тъ Юлий и Августъ, планета-та Марсъ е въ оубѣзъ точки на орбита-та си дѣто е най близо до Земята; заради това ся види вечеръ толкозъ свѣтла. Учения свѣтъ глѣда съ особѣнъ интересъ, на тази наша съседла планета, понеже по съвършени-тъ наблюдатели инструменти може да направятъ нѣкои открития. Вече сме можли да съгледаме въ нея земя, и вода, облаци и снѣгъ. Последно-то приближаванне на тази планета до земята както сега, бѣше прѣди петнадесетъ години. Въ онова врѣме единъ Американски Астрономъ откри двѣ мѣнинки месечини, които сж толкозъ малки щото само силентъ телескопъ отъ сегашно врѣме може да ги слѣдва. Нѣкои Европейски астрономи мислятъ че тѣ сж сжглѣдали нѣкои прави линии, подобни на канави. Ако това е истино, ние може да върваме че тази планета е населена отъ сжщества прилични на насъ. Климатъ-тъ на Марсъ ся вижда да благоприятствува за такова население. Ако би нѣкога да ся открие тамъ нѣкое искусствено направено нѣщо, то ще реши въпросъ-тъ. Заради това чловѣци-тъ много ще ся интересуватъ въ астрономически-тъ наблюдения които ще ся направятъ това лѣто.

Казва ся че една ластовица може да погълне въ единъ день до 6,000 мухи.

Едно фенерче окачено на моливъ-тъ, така щото да може чловѣкъ да пише въ тъмнина-та, е едно отъ най-новп-тъ приложения на електричество-то.

Статистика-та показва че смъртни-тъ случаи въ Франция надминува-тъ, рождени-та съ около 40,000 въ една година. Мѣрки ся зема-тъ да принуждаватъ майки-тъ да глѣдатъ по-добрь дѣца-та си. — Забраява ся да ся дава на дѣца-та по-малки отъ една година какъ-тъ да е видъ твърда храна, освѣтъ съ позволенне на лѣкари.

Страхъ ни е че много майки въ България при-чипяватъ болѣсти въ дѣца-та си като имъ даватъ храна сгодна само за възрастни вмѣсто мѣко-то, което природа-та е доставила за малки-тъ. Твърди храни, вино, и даже кафе и чай, сж като отрова за дѣте по-малко отъ една година. И много дѣца, които прѣживяватъ такива злоупотребления, оставатъ поврѣдени до животъ въ здравне-то си. Голѣми-тъ тубуси, които често забѣлѣжваме по дѣца-та, ставатъ отъ не прилично хранение.

Старовѣковни чловѣчески скелети сж ся открили на скоро въ единъ брѣгъ на Швейцария. Тѣзи скелети приличатъ на маймунски-тъ повече отъ колкото нововрѣмени-тъ чловѣчески скелети. Г-пъ Вотъ казва че всички-тъ чловѣчески племена сж били посѣтени, чрѣзъ Геологически пзирвания, и чловѣчески-тъ кости сж биде ископавани въ всячки страни и още не ся е намѣрило нито сѣйка-та на една дря на съединителна алка която присува мѣжду маймуна-та и чловѣка.

Въ територия-та на Аризона, въ Юго-Западна-та частъ на Съединени-тъ Държави, има едно голѣмо пространство земя въ сѣдѣ една голѣма пустия, което е покрито съ останки-тъ на старовѣковни лѣсове, които сж ся съвършено измисили, и то не въ простъ камъкъ, нъ въ драгоцѣни камъци като: агатъ, халкедонъ, аметистъ, карцилий и др. силикати. Цѣли клади отъ дървеса лѣжатъ тамъ, не вече като дървета нъ маси отъ сѣпоцѣни камъци. всякое кжче отъ тѣзи дървета е сега камъкъ който отражава шарове-тъ на Небеса-та дѣга.

Това не е басня отъ Хилядо и Една Нощъ; нъ единъ фактъ който всякой пжтешественикъ може да испита самъ за себе си. Една житѣлица мпнува близо при това мѣсто; и пжтници-тъ могатъ да ся еиржтъ и събержтъ каквато песакъ сборка отъ тѣзи камъци. Староврѣмени-тъ басни ся надминува-тъ отъ днешни-тъ факти.

Истрѣбване на Мишки-тъ чрѣзъ бацили (микроскопически животни).

Професоръ Лоефлерова-та басилна война противъ полски-тъ мишки въ Тесалия ся е свѣришила съ побѣда. Последни-тъ рапорти показватъ че полета-та сж пълни съ пзмрѣли мишки. Помни ся че Професоръ Лоефлеръ откри прѣди нѣколко малка една нова бацила "бацила за миши тифусъ," която има сила да произвожда една болѣсть въ мишки-тъ и само въ мишки-тъ. Но причина на едно наводнение отъ полски мишки което заплашваше да унесе до Професора, който изведжжъ трѣгна за Атина. Въ своя-та Лаборатория той започна свои-тъ оити съ полски мишки като имъ итераше искусствени бацили, и като видѣ че сполучи той трѣгна за Тесалия съ още доктори. Трохи отъ хлѣбъ потопени въ бацилно вещество бѣха поржсени въ нѣкои полета и слѣдъ една седмица ся видѣ слѣдствие-то.

Разни Новини.

Казватъ, че Г-нъ Едисонъ дава работа на 200 жени въ по-деликати-тъ подробности на електрически-тъ му изобрѣтения.

Явяватъ отъ Парижъ, че имало 156 смъртни случаи отъ холера. Официални-тъ Игненически Съвѣтъ направилъ погрѣшка, дѣто крпалъ работа-та.

Казватъ, че има единъ джобъ въ Императорски-тъ градинъ въ Сан-Петербургъ, който израсълъ отъ единъ желядъ, зетъ отъ едно дърво близо до Уашингтоновъ-тъ гробъ на Маунтъ-Вернонъ Виргиния, Америка.

Прѣселение-то отъ Европа въ Америка прѣзъ месецъ Юний бѣше седемдесетъ и три хиляди и сто и двадесетъ и прѣзъ първи-тъ шестъ месеци на тази година — триста и петдесетъ и три хиляди и деветстотинъ и шестдесетъ и единъ.

Една рибарска компания въ Америка е прѣд-прнела да улови най-голямъ китъ, който може да уловятъ за Изложение-то въ Шикаго. Китове-тъ които живѣятъ въ северни-тъ море-та сж отъ огромна величина, имать дължина около двадесетъ метри.

Волканъ-тъ Етна, Сицилия, е въ състояние на дѣятелно изригване, и грамадни количества лава сж ся вече изхвърлили отъ него. Една двойна рѣкчица лава напрѣдва къмъ Николосси и Белпасо. Голѣми повреди сж ся причинили на околности-тъ. Голѣмо землетръсение станало, което много уплашило народа.

Нѣкоп отъ най-нови-тъ океански параходи сега прѣминуватъ Атлантическия океанъ между Европа и Америка въ 5 дни и 16 часа. Прѣди нѣколко години обикновено-то прѣминуване не бѣше за по-малко отъ десетъ дни. Прѣди петдесетъ години бѣше по-трѣбно не по-малко отъ четири недѣли за най-бързи-тъ кораби.

Постѣдно-то въоръжаване въ Испания показва че отъ едно население отъ седемнадесетъ и половина милиона, само около петъ милиона знаятъ да четатъ, останали-тъ дванадесетъ милиона не знаятъ нито да четатъ ни да пишатъ. Този фактъ никакъ не похвалява Католическа-та църква, която безпрѣ-чливствено е владѣяла този народъ отъ много вѣ-кове.

Една мраморна плоча прѣдставляюща излизане-то на суша на Колумба тѣзи дни ся испратила въ Шикаго отъ Колонъ, Съединени Държави на Колумбия, и ще бѣде изложена на Всемирно-то Изложение. Плоча-та е изработена отъ единъ знаме-

нитъ ваятель, който процѣвтълъ прѣди едно столѣ-тие, и чинто потомци въ Колонъ сега ж притѣжа-ватъ.

Отъ Хелсингфорсъ, Финландия извѣстиватъ за една извънредна археологическа находка, състояща отъ единъ санджкъ, който съдържа нѣколко желяза и единъ паргаментъ, който дава едно Латинско списание върху пара-та като сила. Желязи-тъ парче-та образуватъ една проста машина, която трѣбва да дѣйствува отъ първа-та половина на дванадесето-то столѣтие.

Двѣ-тъ и половина милиона долари отсѣчени отъ Американскиятъ конгресъ за помагане разниски-тъ въ приготвяване-то на Всемирно-то Изложение въ Шикаго, ще ся броятъ въ видъ на петъ милиона *половина* долари, които ще ся отсѣчатъ сега и ще имать фигури които ще увѣковѣчаватъ память-та на Изложение-то което е въ память на откритие-то на Америка. Учасва ся че тѣзи монети ще ся продаватъ като *сувенири* за двойна или тройна цѣна.

Единъ корабъ ся е съградилъ това лѣто отъ Испанско-то правителство, до колкото е възможно подобенъ на кораба Санта Марии, най-голямий отъ кораби-тъ, съ които Колумбъ отплува за да открие Америка, прѣди 400 години. Други-тъ два по-малки кораби ся построяватъ отъ Ам. Правителство. Санта Мария, е трѣгнала за Америка на 3-ий Августъ. И три-тъ ще фигуриратъ въ голѣма-та парада отъ флоти-тъ на всички-тъ държави, която ще стане въ Нью-Йорско-то пристанище въ мѣсецъ Октомврий.

Четири политически партии въ Съед. Държави въ Америка, сж прѣдставили всякоя по единъ кандидатъ за прѣдседателъ. Изборъ-тъ ще стане въ Ноемврий-месецъ.

Отъ тѣзи Републиканска-та защитава високо мито на чуждестанинъ стоки, съ цѣлъ за да помага на развитие-то на Домашна-та Индустрия. Втора-та партия — Демократическа-та твърди че съ високо мито не ся помага на индустриално-то развитие нъ напротивъ. Трета-та партия — тѣй нарѣчена Народна, която ся противи на двѣ-тъ казани партии която прѣповѣдва че сж подкупени отъ Монополисти и отъ Корпорации. Четвърта-та — прохибиционална, има за главно учение: — съвършено въздържане отъ спиртниви питие-та и запръщаване фабрикаване-то и продаване-то имъ. Тѣзи послѣдния партия ако и да не ся надѣва да ся избере нейния кандидатъ за прѣдседателъ на вѣнча-та Република тѣзи години нъ това е забѣлжително че тя е чудесно напрѣднала въ множество постѣдователи, отъ какъ ся съставила прѣди нѣколко години.

Селско Хозяйство.

Хранение Домашни Животни.

Една отъ погрѣшкитѣ на мнозина отъ наши-тъ земледѣлци е явно забѣлѣжена въ начина. по който тѣ хранятъ или по-добрѣ да кажемъ прѣгладяватъ домашни-тъ си добитѣци. Голѣма-та грижа на нѣкои хорица ся вижда да е колко най-малко или колко най-ефтина храна ще имъ е доволно да крѣпни животъ-тъ на добитѣца имъ. Ако лѣто-то ся случн да е плодovitо, добитѣци-тъ ще вирѣятъ, нъ п зима-та пакъ туря свои-тъ знакове на гладъ по пещастни-тъ животни; ако тѣ само прѣживѣятъ зима-та, колкото и постанн да сж тѣ, земледѣлецъ-тъ ся вижда да е доволенъ. Ако упазванне-то на животъ-тъ имъ е само каквото ся иска, то такова пинтийско прѣсмѣтванне ся има мѣсто-то, нъ ако ние очакваме животни-тъ ни да даджтъ нѣщо — мѣсо, масло, млѣко, или работа, тогава трѣбва да ги хранимъ другояче; и ако желаемъ изобилно възнаграждение, трѣбва и изобилно да ги хранимъ. Твърдѣ много отъ мѣса-та, които ся продаватъ по наши-тъ пияци сж постанн. и жиливи я не сгодни за човѣческа храна, и не биха могли да ся продаватъ въ Европейска пияца освѣнъ за нищожна цѣна. Каква полза ще има отъ крава която дава една или двѣ оки млѣко на день? Нъ какъ бихме очаквали повече отъ една крава която на протѣтъ е тѣй постанн, щото за да ся поправи и трѣбва цѣло-то лѣто да е на добра паша?

Европейски-тъ и Американски-тъ земледѣлци глѣдатъ на свои-тъ домашни добитѣци като на машини, приспособени за прѣобрѣщанне храна-та която имъ ся дава въ млѣко, масло, сирѣние или мѣсо; Колкото повече питателна храна тѣ изядатъ, толкозь повече е награда-та за притѣжателъ-тъ. Трѣбва и съ добитѣци-тъ си да правиме търговска смѣтка, всякое животно да ся храни съ толкова храна колкото то може прилично да смѣти и ако животно-то не плаща да ся не държи.

Продай крава-та която дава само една ока млѣко на день и купи друга която би ти давала четири или петъ оки на день, и тогати тѣй я храни щото ти да дава двойно толкози. Ако настоящия родъ не може да дава толкова, то храни телци-тъ добрѣ и слѣдующия родъ ще ти възнагради по-богато. Избери си най-добри животни и имъ давай колкото тѣ могатъ да яджтъ безъ да си повредятъ здравие-то и тѣ ще ся поправятъ изъ родъ въ родъ. Това е законъ-тъ на природа-та, и то е длъжность и право на човѣка да притѣжава и подобрява всички-тъ скотове полскн.

Въ Европа най-добри-тъ земледѣлци никога не пушатъ крави-тъ си да пасатъ по полѣто, тѣ ги държатъ у дома си, въ чисти ахъри, на тишина, хранятъ ги колкото могатъ да яджтъ, съ прѣсно сѣно и трма, и имъ доставятъ изобилно чиста вода, която топятъ въ студено врѣме, и ги искарватъ на вѣтъ само за упражнение. Но този начинъ крави-тъ прѣдаватъ всички-тъ си сили за произвождане млѣко и масло и ставатъ извѣръ на богатство за господарн-тъ си.

По насъ крави-тъ ся искарватъ въ чърда-та, принудени сж да пхтубатъ на дълечни разстояния въ голѣма-та жега, измачвани отъ мухи-тъ, и по този начинъ тѣ изгубватъ сили-тъ си въ борба-та за живота си. Сравнете наши-тъ диви и гладни крави, съ Хубави-тъ, хранени и кротки крави на Швейцария или Франция, двѣ-тъ или три оки които ние издоиваме съ пѣлни-тъ кофи, които ся тамъ издоиватъ — тѣсто-то сирѣние и масло, което ние купуваме отъ тамъ съ толкозь висока цѣна, съ бѣдни-тъ произведения на наши-тъ чърди; — я кажете плаща ли ся да отнемате и лишавате добитѣци-тъ отъ храна-та имъ.

Болестъ-та въ глава-та и гърло-то на кокошки-тъ, може да ся изцѣри като ся миятъ глава-та, уста-та, и ноздри-тъ съ топълъ отцетъ, и после ся мажатъ по тѣзи части съ едно цѣро потопено въ разгоръ отъ половинъ драмъ синъ камѣкъ въ една чаша вода.

Сѣидби-тъ въ Америка, взоаше обѣщаватъ по-добрѣ отъ колко-то прѣди единъ мѣсець, но пакъ не сж тѣй изобилни както минала-та година.

Въ нѣкои части на Нова Зеландия сѣидби-тъ сж биле унищожени отъ гжсеници.

Голѣма-та горѣщина въ Австралия тази година е изморила множество отъ тамошни-тъ зайци, които сж толкози вредители за земледѣлци-тъ тамъ.

Исландия е изгѣсла на вѣтъ минал-та година повече отъ 5000,000 килограма вѣлна.

Всякой знае че чисто жито, свободно отъ разни чужди сѣмена, чини много повече отъ колкото когато е смѣсено съ къклица, и др. Сега е врѣмето да ся приготви сѣме за чиста жътва за идуща-та година. Очисти жито-то отъ всякакви чужди семена, обери ги съ рѣка ако е нужно, и чиста-та жътва на идуща-та година ще бѣде ваше-то оправдание и изобилна награда. "Каквото посѣе човѣкъ това ще да пожени."

ХРИСТИАНСКИЙ СВѢТЪ

Издава Методистна-та Епископална Миссия, Свищовъ.

Редакторъ-Отговорникъ С. ТОМОВЪ.

Свищовъ, Печатница "Надѣжда."